

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 2.3.2015 г.
COM(2015) 86 final

2015/0043 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването от името на Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа относно манипулирането на спортни състезания по отношение на въпроси, които са свързани с материалното наказателно право и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Уреждането на изхода от спортни срещи често се смята за една от главните заплахи за съвременния спорт. Уреждането подкопава спортните ценности като почтеност, честна игра и уважение към другите. То заплашва да отчужди почитателите и поддръжниците на организирания спорт. Освен това в уреждането на изхода от спортни срещи често са замесени организирани престъпни мрежи, действащи в глобален мащаб. Това е проблем, който се превърна в приоритетен за органите на държавното управление, спортното движение и правоприлагащите органи в целия свят. За да се отговори на тези предизвикателства, през лятото на 2012 г. Съветът на Европа прикани страните по Европейската конвенция за културата да започнат преговори за конвенция на Съвета на Европа срещу манипулирането на спортни резултати. Преговорите започнаха през октомври 2012 г. с първото заседание на редакционната група на Съвета на Европа.

На 13 ноември 2012 г. Комисията прие *„Препоръка за решение на Съвета за упълномощаване на Комисията да участва от името на ЕС в преговорите за международна конвенция на Съвета на Европа за борба с манипулирането на спортни резултати“*¹. Препоръката на Комисията бе предадена на работната група „Спорт“ на Съвета на 15 ноември 2012 г. След обсъжданията в работната група Съветът раздели проекта на решение на Съвета на две решения поради добавянето на материалноправни основания от Съвета, включително правно основание, произтичащо от част 3, дял V от ДФЕС². Първото решение по въпроси относно залозите и спорта бе прието от Съвета на 10 юни 2013 г.³ Другото решение бе прието от Съвета на 23 септември 2013 г. и засягаше въпроси, свързани със сътрудничеството по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество⁴.

Комисията, в съответствие с приложимите решения на Съвета, взе участие в последвалите преговори, които завършиха на 9 юли 2014 г. с приемането от заместник-министрите на Съвета на Европа на Конвенцията относно манипулирането на спортни състезания⁵. Впоследствие на 18 септември 2014 г., на конференцията в Съвета на Европа на министрите, отговарящи за спорта, конвенцията беше открита за подписване. В съответствие с член 32, параграф 3 от нея, конвенцията е открита за подписване от страна на Европейския съюз. Оттогава редица страни подписаха конвенцията, включително някои държави членки.

Предвид международното измерение на уреждането на изхода от спортни срещи конвенцията е открита също така и за държави извън Европа. Този аспект е от

¹ COM(2012) 655 final.

² Комисията направи изявление по протокола на Съвета, в което изрази несъгласие с включването на материалноправното основание, вж. Документ на Съвета № 10509/13.

³ Решение 2013/304/ЕС на Съвета от 10 юни 2013 г. за упълномощаване на Европейската комисия да участва от името на ЕС в преговорите относно международна конвенция на Съвета на Европа за борба с манипулирането на спортни резултати с изключение на въпроси, свързани със сътрудничеството по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество, ОВ L170, 22.6.2013 г., стр. 62.

⁴ Решение на Съвета за упълномощаване на Европейската комисия да участва от името на ЕС в преговорите за международна конвенция на Съвета на Европа за борба с манипулирането на спортни резултати по отношение на въпроси, свързани със сътрудничеството по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество, Документ на Съвета № 10180/13.

⁵ Малта гласува против конвенцията и на 11 юли 2014 г. отправи искане към Съда за становище относно конвенцията в съответствие с член 218, параграф 11 от ДФЕС (становище 1/14).

решаващо значение, тъй като сътрудничеството в световен мащаб, особено с държави, където спортните залагания са широко разпространени, като например страните от Югоизточна Азия, се счита за основен елемент в ефективната борба срещу транснационалните мрежи на организираната престъпност, които са замесени в уреждането на изхода от спортни срещи и действат на няколко континента. Комисията смята, че конвенцията може да бъде ефективен инструмент в борбата срещу уреждането на изхода от спортни срещи.

В член 165 от ДФЕС се заявява, че Съюзът допринася за развиване на европейското измерение в спорта чрез, *inter alia*, насърчаване на равнопоставеността и принципа на откритост в спортните състезания и сътрудничеството между организациите, отговарящи за спорта. Освен това член 165 от ДФЕС призовава Съюза и държавите членки да поощряват сътрудничеството с международни организации в областта на спорта, в частност Съвета на Европа. Действията на ЕС могат да помогнат за справянето с транснационалните предизвикателства, пред които спортът в Европа е изправен, като например уреждането на изхода от спортни срещи, за които са необходими съгласувани усилия и тясно координиран подход.

Една от основните цели на конвенцията е да насърчава националното и международното сътрудничество, като в глава III се определят поредица разпоредби за улесняване на обмена на информация между всички заинтересовани страни. Борбата с уреждането на изхода от спортни срещи изисква тясно сътрудничество между спортното движение, правителствата, операторите на залагания, правоприлагащите органи и международните организации. Такъв широк обхват от заинтересовани страни има своите собствени предизвикателства. ЕС може да спомогне за обединяването и за гарантирането на координиран подход.

Държавите членки се намират на различни етапи на развитие в борбата за справяне с уреждането на изхода от спортни срещи. Транснационалният характер на уреждането на изхода от спортни срещи вероятно ще изисква работа с държави членки с различна степен на опит, което поражда необходимост от обмен на добри практики и развитие на компетенции. В тази област на ЕС се пада да изиграе важна роля в изграждането на капацитет, както и да действа като катализатор на сътрудничеството и в крайна сметка да допринесе за прилагането на конвенцията.

Подписването на тази конвенция следва да бъде част от усилията на Комисията да участва в борбата срещу уреждането на изхода от спортни срещи в съчетание с други инструменти, като например предстоящата инициатива на Комисията за свързаното със залагания уреждане на изхода от спортни срещи, която е в съответствие със съобщението на Комисията от 2012 г. относно онлайн хазарта⁶, работата на експертната група на ЕС по въпросите на уреждането на изхода от спортни срещи, както и подготвителни действия и проекти, чиито предмет е уреждането на изхода от спортни срещи⁷.

В съответствие с решенията на Съвета за упълномощаване на започването на преговори присъединяването на Съюза следва да бъде предшествано от анализ на компетентността, като се заявява, че *„правният характер на конвенцията и разпределението на правомощията между държавите членки и Съюза ще се определи отделно в края на преговорите въз основа на анализ на точния обхват на приложното поле на отделните разпоредби“*.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/gambling/communication/index_en.htm

⁷ Като скорошен пример: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/financing/fundings/security-and-safeguarding-liberties/other-programmes/cooperation-between-public-private/index_en.htm

По-долу следва изложение на анализа на компетентността.

Естество и обхват на компетентността на Съюза

Съгласно член 1 от конвенцията нейната цел е „да се бори с манипулирането на спортни състезания, за да запази почтеността в спорта и спортната етика в съответствие с принципа за автономия на спорта“. Предвид нейната цел крайната задача на конвенцията е „да запази почтеността в спорта и спортната етика“. Тя прави това, като в нея са предвидени редица мерки, насочени към предотвратяването, откриването и санкционирането на манипулирането на спортни състезания. С оглед на посочената цел конвенцията насърчава също международното сътрудничество и създава механизъм за наблюдение, който да гарантира, че предвидените в конвенцията разпоредби се проследяват.

По този начин за конвенцията е характерен многостранен подход за справяне с манипулирането на спортни състезания. Съответно мерките, които трябва да бъдат приети, се различават по естество и засягат различни области на правото, като във всички тях е застъпен превантивният аспект⁸. Други имащи отношение области на правото са материалното наказателно право, съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, защитата на данните, а също така и регулирането на дейностите, свързани със залаганията.

Превенция (глави II—III, членове 4—14)

Повечето разпоредби относно превенцията в конвенцията могат да бъдат обхванати от член 165, параграф 4, първо тире от ДФЕС относно мерки за подкрепа в областта на спорта⁹. Този вид компетентност обаче е ограничен по своя обхват, тъй като изключва всякаква хармонизация на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите членки. В член 165 от ДФЕС се посочват „насърчаване“, „сътрудничество“ и „поощрителни“ мерки. Вследствие на това компетентността на Съюза не замества тази на държавите членки в посочената област¹⁰.

От друга страна, мерките във връзка с услугите за залагания могат да засегнат свободите на вътрешния пазар по отношение на правото на установяване и на свободното предоставяне на услуги, доколкото операторите на залагания упражняват икономическа дейност. По отношение по-специално на член 3, параграф 5, буква а) и член 11 определението на „незаконни спортни залагания“ се отнася до всички залагания, чиито вид или оператор не е разрешен по силата на приложимото право в юрисдикцията на страната, в която пребивава правещият залози. Терминът „приложимо право“ включва правото на ЕС. Това означава, че правата, предоставени от правото на ЕС, трябва също да бъдат взети предвид и че националното право на държавите членки трябва да бъде в съответствие с правото на ЕС, по-специално с нормите на вътрешния пазар.

В членове 9—11 се предвиждат мерки, които могат да доведат до известна степен на сближаване на законодателствата. Например в член 9 от конвенцията се предлага

⁸ Превенцията е предмет на глави II и III, както и на членове 27 и 28 от конвенцията.

⁹ По-специално член 4, член 5, параграф 1, член 6 и член 7 от конвенцията за насърчаване на някои действия от страна на спортни организации и член 8 от конвенцията, както и някои аспекти на член 9, член 10, параграф 2, член 12 и член 13 от конвенцията.

¹⁰ Вж. член 2, параграф 5 от ДФЕС: „В определени области и при условията, предвидени от Договорите, Съюзът разполага с компетентност да провежда действия за подкрепа, координиране или допълване на действията на държавите членки, без при това да замества тяхната компетентност в тези области“.

примерен списък от мерки, които могат да бъдат прилагани, „ако е целесъобразно“, от съответния регулаторен орган в областта на залаганията за борба с манипулирането на спортни състезания във връзка със спортни залагания. В член 10, параграф 1 от конвенцията се заявява, че: „Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими за предотвратяване на конфликти на интереси и злоупотреба с вътрешна информация от страна на физически или юридически лица, участващи в предлагането на продукти за спортни залагания (...)“ (подчертаването е добавено). С член 10, параграф 3 от конвенцията се цели създаването на задължение за докладване, като се заявява: „Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими, за да се задължат операторите на спортни залагания незабавно да докладват (...)“ (подчертаването е добавено). Накрая, член 11 от конвенцията относно незаконните спортни залагания предоставя дори по-голяма гъвкавост на страните. Той гласи: „всяка страна търси най-подходящите средства за борба с операторите на незаконни спортни залагания и обмисля предприемането на мерки в съответствие с действащото законодателство на съответната юрисдикция, като например (...)“.

Това показва, че член 9 и член 10, параграфи 1 и 3 от конвенцията създават основа за евентуално хармонизиране съгласно член 114 от ДФЕС, доколкото операторите на залагания упражняват икономическа дейност. Член 11, в който се съдържа още по-гъвкава формулировка, е свързан подобно с известно сближаване на разпоредбите, които могат също да бъдат обхванати от член 114 от ДФЕС относно създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Освен това член 11 от конвенцията може да засяга и услуги, предоставяни от трета държава. Въпросните мерки, които засягат пряко „достъпа“ до тези услуги, биха попаднали в обхвата на общата търговска политика на Съюза съгласно член 207 от ДФЕС.

Член 14 от конвенцията относно защитата на личните данни попада в сферата на компетентност на Съюза съгласно член 16 от ДФЕС.

Правоприлагане (глави IV—VI, членове 15—25)

Глава IV се отнася до наказателното право и сътрудничеството по отношение на прилагането (членове 15—18). Член 15 от конвенцията не налага общо инкриминиране на поведението на манипулиране на спортни състезания, а само на някои форми (когато те са свързани с корупция, принуда или измама). Това би могло да попада в обхвата на член 83, параграф 1 от ДФЕС, когато извършването е свързано с организирана престъпност или корупционни практики¹¹. Член 15 обаче не се ограничава до организираната престъпност, а включва и принуда и измама без корупционно поведение. В този контекст съответното законодателство на ЕС е ограничено.

Член 16 се отнася до изпирането на пари. На равнището на Съюза това е регламентирано с Рамково решение 2001/500/ПВР¹² на Съвета заедно с Директива 2014/42/ЕС¹³. Член 16, параграф 3 от конвенцията попада в сферата на компетентност на ЕС и член 114 от ДФЕС, който е и правното основание на Директива 2005/60/ЕО за

¹¹ Рамково решение 2003/568/ПВР на Съвета относно борбата с корупцията в частния сектор, ОВ L 192, 31.7.2003 г., стр. 54.

¹² Рамково решение 2001/500/ПВР на Съвета относно прането на пари, идентифицирането, проследяването, замразяването, изземването и конфискацията на средствата и приходите от престъпна дейност, ОВ L 182, 5.7.2001 г., стр. 1.

¹³ Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз.

предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм¹⁴. Тъй като директивата не обхваща специално спортните състезания, тя не е в разрез с член 16, параграф 3 от конвенцията, който се отнася само до „операторите на спортни залагания“. Компетентността по членове 17, 18, 22 и 23 (в глави IV и VI) е свързана с компетентността съгласно членове 15 и 16 от конвенцията.

Глава V относно юрисдикцията, наказателното производство и мерките в областта на прилагането и глава VI относно санкциите и мерките съдържат разпоредби, които придружават разпоредбите относно материалното наказателно право, съдържащи се в членове 15—18 от конвенцията. Член 19 от конвенцията (юрисдикция) е допълваща разпоредба относно определянето на определянето на наказателноправните разпоредби. Членове 20, 21 и 25 от конвенцията (мерки за разследване, мерки за защита, изземване и конфискация) са мерки на наказателното производство, които могат да попадат в обхвата на член 82, параграф 2 от ДФЕС (букви а) и б).

Международно сътрудничество (глава VII; членове 26—28)

Глава VII се отнася до международното сътрудничество по съдебни и други въпроси. Важно е да се отбележи, че конвенцията не съдържа никакъв правен режим, който да замени съществуващите норми, и поради това не се засягат инструментите, които вече съществуват в областта на взаимната помощ по наказателноправни въпроси и екстрадицията¹⁵. В този контекст е налице изчерпателен набор от инструменти на европейско равнище за улесняване на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, които биха се прилагали по отношение на различните начини на действие при уреждането на изхода от спортни срещи или по отношение на инкриминирането на уреждането на изхода от спортни срещи като ново престъпление в националния правен ред на държавите членки¹⁶. Това съответства на член 26 от конвенцията.

Членове 27 и 28 от конвенцията са общи разпоредби относно сътрудничеството, които са обхванати от член 165 от ДФЕС.

Заклучения

Някои престъпления понастоящем не са обхванати от член 83, параграф 1 от ДФЕС. Съюзът разполага с компетентност по отношение на останалите, но тя е изключителна само във връзка с две разпоредби — член 11 (доколкото се прилага за услуги от и до

¹⁴ В директивата се определя рамката, предназначена за защита на надеждността, целостта и стабилността на кредитните и финансовите институции и доверието във финансовата система като цяло срещу рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

¹⁵ § 21 от обяснителния доклад.

¹⁶ Акт на Съвета от 29.5.2000 г. за съставяне на Конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз, ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 1; Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, ОВ L190, 18.7.2002 г., стр. 20; Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства, ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 45; Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация; Рамково решение 2008/978/ПВР на Съвета относно европейската заповед за предаване на доказателства, ОВ L 350, 30.12.2008 г.; Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства, ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42; Директива 2014/41/ЕС относно европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси, ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1; Директива 2014/42/ЕС за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 39.

трети държави) и член 14 относно защитата на данните (частично)¹⁷. Останалата част е споделена или „помощна“ компетентност.

2. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Що се отнася до правното основание, в съдебната практика е установено, че изборът на правно основание на акт на Съюза трябва да се основава на обективни критерии, които да могат да бъдат предмет на съдебен контрол. Те включват целта и съдържанието на този акт¹⁸. Ако при проверката на акта на Съюза се установи, че той има двойна цел или че е съставен от две части, едната от които може да бъде определена като основна или преобладаваща, докато другата е само акцесорна, актът трябва да има едно-единствено правно основание, а именно правно основание, което съответства на основната или преобладаващата цел или съставна част. От друга страна, ако се установи, че актът преследва няколко цели, без една от тях да е второстепенна по отношение на другата или да е опосредена от нея, такъв акт трябва да бъде основан на съответните различни правни основания¹⁹.

Правните основания, които е възможно да имат значение в това отношение, са: член 16 от ДФЕС (защита на личните данни), член 82, параграфи 1 и 2 от ДФЕС (съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси), член 83, параграф 1 от ДФЕС (материално наказателно право), член 114 от ДФЕС (създаване и функциониране на вътрешния пазар), член 165 от ДФЕС (спорт) и член 207 от ДФЕС (обща търговска политика).

Като цяло задачата за борба с манипулирането на спортни състезания съдържа елементи на превенция и сътрудничество, които са главно в обхвата на член 165 от ДФЕС, и елементи на сътрудничество и сближаване, които са обхванати от член 114 (за административните разпоредби), член 207 от ДФЕС (доколкото тези разпоредби се отнасят до достъп на оператори на залагания от трети държави) и член 82, параграф 1 и член 83 от ДФЕС (за наказателноправни въпроси).

Доколкото са засегнати услугите за залагания, членове 114 и 207 от ДФЕС могат да имат отношение в зависимост от това дали услугите са „вътрешни за ЕС“, или не. Изглежда, че аспектът на вътрешния пазар е по-изявен в конвенцията като цяло, докато аспектът на общата търговска политика сякаш присъства само в член 11 от конвенцията. Въпреки това, дори ако член 207 от ДФЕС не се спомене и се счита за допълнителна разпоредба по отношение на аспектите на вътрешния пазар, държавите членки не са компетентни по съответните аспекти, които попадат в областта на общата търговска политика.

Що се отнася до защитата на данните, тя не е основната цел на конвенцията и нейните разпоредби са само акцесорни. Днес в много конвенции на Съвета на Европа се припомня необходимостта от зачитане на защитата на данните, дори ако тези задължения могат да произтичат и от други конвенции (като например Конвенция

¹⁷ Съответните законодателни актове могат да включват Директива 95/46/ЕО относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31), Регламент (ЕО) № 45/2001 относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1) и Рамково решение 2008/977/ПВР относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

¹⁸ C-377/12, *Комисия/Съвет*, точка 34.

¹⁹ *Ibid*, в точка 34 от решението.

№ 108 за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни), понеже страните по различните конвенции могат да не са идентични.

Вследствие на това, за да може ЕС да упражнява своите компетентности по отношение на цялата конвенция (с изключение на елементите, върху които той няма да разполага с компетентност), основните правни основания са член 82, параграф 1, член 83, параграф 1, член 114 и член 165 от ДФЕС.

От взаимосвързания характер на конвенцията, както и от факта, че в нея са засегнати компетентности, които могат да бъдат изключителни на ЕС, и компетентности, които не са предоставени на ЕС, следва, че за Съюза или държавите членки не е възможно да сключат конвенцията поотделно.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването от името на Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа относно манипулирането на спортни състезания по отношение на въпроси, които са свързани с материалното наказателно право и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 114 и 165 от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 5 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 10 юни 2013 г. Съветът упълномощи Европейската комисия да участва от името на ЕС в преговорите относно международна конвенция на Съвета на Европа за борба с манипулирането на спортни резултати (наричана по-долу „Конвенцията“), с изключение на въпроси, свързани със сътрудничеството по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество.
- (2) На 23 септември 2013 г. Съветът прие второ упълномощаване на Комисията да участва от името на Европейския съюз в преговорите по конвенцията по отношение на въпроси, свързани със сътрудничеството по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество²⁰.
- (3) Преговорите приключиха успешно с приемането на конвенцията от Комитета на министрите на Съвета на Европа на 9 юли 2014 г.
- (4) Член 15 от конвенцията не налага общо инкриминиране на поведението на манипулиране на спортни състезания, а само на някои форми (когато те са свързани с корупция, принуда или измама). Поведението, съставляващо манипулиране на спортни състезания, е само частично обхванато в изрично споменатите в член 83, параграф 1 от ДФЕС области на престъпност, когато включва организирана престъпност и измамни практики²¹.
- (5) В член 16 от конвенцията от страните се изисква да приемат мерки, които са необходими, за да бъде определено като престъпление поведение, свързано с изпиране на пари, когато основното престъпление, пораждащо облаги, е едно от посочените в член 15 и член 17 от конвенцията „и във всеки случай при изнудване, корупция и измама“. „Изпирането на пари“ е споменато в член 83, параграф 1 от ДФЕС²².

²⁰ Документ на Съвета № 10180/13.

²¹ Вж. член 2, параграф 5 от ДФЕС.

²² ОВ L 182, 5.7.2001 г., стр.1; Вж. също Директива 2005/60/ЕО за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

- (6) Компетентността по членове 17, 18, 22 и 23 (в глави IV и VI) от конвенцията е свързана с компетентността съгласно членове 15 и 16 от конвенцията.
- (7) Глава V относно юрисдикцията, наказателното производство и мерките в областта на прилагането и глава VI относно санкциите и мерките съдържат разпоредби, които придружават разпоредбите относно материалното наказателно право, съдържащи се в членове 15—18 от конвенцията. Член 19 от конвенцията (юрисдикция) е допълваща разпоредба относно определянето на наказателноправните разпоредби.
- (8) Глава VII се отнася до международното сътрудничество по съдебни и други въпроси. Важно е да се отбележи, че конвенцията не съдържа никакъв правен режим, който да замени съществуващите норми, и поради това не се засягат инструментите, които вече съществуват в областта на взаимната помощ по наказателноправни въпроси и екстрадицията²³. В този контекст е налице изчерпателен набор от инструменти на европейско равнище за улесняване на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, които биха се прилагали по отношение на различните начини на действие при манипулирането на спортни състезания или по отношение на манипулирането на спортни състезания като ново престъпление в националния правен ред на държавите членки²⁴.
- (9) Европейският съюз насърчава подписването на конвенцията на Съвета на Европа относно манипулирането на спортни състезания като принос към усилията на Европейския съюз за борба с манипулирането на спортни състезания с цел да се защити почтеността в спорта и спортната етика в съответствие с принципа на автономия на спорта.
- (10) Поради това конвенцията следва да бъде подписана от името на Европейския съюз, при условие че бъде сключена на по-късна дата.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член I

Подписването на конвенцията на Съвета на Европа относно манипулирането на спортни състезания се одобрява от името на Съюза, при условие че посочената конвенция бъде сключена.

Текстът на конвенцията, която ще бъде подписана, е приложен към настоящото решение.

²³ § 21 от обяснителния доклад.

²⁴ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, ОВ L190, 18.7.2002 г., стр. 20; Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства, ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 45; Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация; Рамково решение 2008/978/ПВР на Съвета относно европейската заповед за предаване на доказателства, ОВ L 350, 30.12.2008 г.; Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства, ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42; Директива 2014/41/ЕС относно европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси, ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1; Директива 2014/42/ЕС за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 39.

Член 2

Генералният секретариат на Съвета изготвя акта за предоставяне на пълномощия на лицето (лицата), посочено от преговарящия по конвенцията, да подпише конвенцията от името на Европейския съюз, при условие че тя бъде сключена.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател